

ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการ
บริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1
Digital Leadership of School Administrators Affecting the
Effectiveness of Academic Administrator of Opportunity
Expansion Nakhon Si Thammarat Primary Educational
Office Service Area 1

^{1*} อรมนท์ บัวจันทร์ Oramon Buajan

^{2**} พระครูวุฒิชัยการโกศล PhraKhrUWutthichaikarnkason

^{3***} พระมหาโยธิน มหาวีโร (มาศสุข) Phramaha Yothin Mahawiro (Massuk)

^{1,2,3} คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

^{1,2,3} Faculty of Education, Mahamakut Buddhist University

*First author, e-mail: oramon.bua@student.mbu.ac.th

Corresponding, author e-mail: **wattchai.pet@mbu.ac.th ***yotin.mas@mbu.ac.th

Received July 1, 2025; Revised August 1, 2025; Accepted: December 20, 2025

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาส 2) ศึกษาระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาส 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส 1 4) ศึกษาตัวแปรภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารที่ใช้ในการพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 ปีการศึกษา 2567 เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน

การวิเคราะห์สถิติสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ และสถิติการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ผลการวิจัย พบว่า 1. ระดับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาส สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2. โดยภาพรวมแล้ว ประสิทธิภาพในการบริหารงานด้านวิชาการของโรงเรียนอยู่ในระดับสูง 3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 พบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวกทุกด้านและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันระหว่างภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 4. ตัวแปรภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารที่ใช้ในการพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 โดยใช้การวิเคราะห์สถิติการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน พบว่า ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล และด้านการเป็นมืออาชีพ สามารถร่วมกันทำนายประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 50

คำสำคัญ: การบริหารงานวิชาการ; ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ; ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล

Abstract

This research article aims to: 1) study the level of digital leadership of administrators in expanded opportunity schools. 2) study the level of academic administration effectiveness in expanded opportunity schools. 3) determine the relationship between administrators' digital leadership and the academic administration effectiveness of expanded opportunity schools and 4) explore the digital leadership variables of administrators used to predict the academic administration effectiveness of expanded opportunity schools. This research is a quantitative study. The population and sample consist of teachers in extended-opportunity schools the Office of Nakhon Si Thammarat Primary Educational Office Service Area 1 for the academic year 2024. The data collection instrument used is a questionnaire. The statistics employed for data analysis include percentage, mean, standard deviation, Pearson product-moment correlation coefficient, standard multiple regression analysis, and stepwise multiple regression analysis. The results of the analysis found that: 1. The overall level of digital leadership among school administrators in extended opportunity schools under the Nakhon Si Thammarat

Primary Educational Service Area Office 1 was high. 2. The overall level of academic administration effectiveness of the school was at a high level. 3. The relationship between the digital leadership of administrators and the academic administration effectiveness of expanded opportunity schools under the Office of Nakhon Si Thammarat Primary Educational Office Service Area 1 was found to be positive in all aspects and in the same direction. There was a high level of correlation between the digital leadership of school administrators and the academic administration effectiveness of expanded opportunity schools, which was statistically significant at the .01 level. 4. The digital leadership variables of administrators used to predict the academic administration effectiveness of expanded opportunity schools under the Office of Nakhon Si Thammarat Primary Educational Office Service Area 1, through stepwise multiple regression analysis, revealed that the aspect of fostering a digital learning culture and the aspect of professionalism together can predict 50 percent of the variance in the academic administration effectiveness of the schools.

Keywords: Academic Administration; Academic Administration Effectiveness; Digital Leadership

บทนำ

ปัจจุบันโลกได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้มีกระแสการพัฒนาทางสังคมเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก เกิดความกดดันให้ทุกคนต้องปรับตัวเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการทำงาน การใช้ชีวิตประจำวัน การเดินทาง การซื้อขายแลกเปลี่ยน และด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ซึ่งเป็นตัวเร่งให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม เพื่อลดความเสี่ยงในการแพร่กระจายของโรค ทำให้ดิจิทัลได้มากกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตในด้านต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วส่งผลถึงความเป็นอยู่ของประชาชนอย่างกว้างขวางประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ คือ การสืบค้นข้อมูล การเรียนรู้ สามารถสามารถสืบค้นได้จากแหล่งออนไลน์ได้ง่ายขึ้น โดยอุปกรณ์ต่างๆ ได้มีการพัฒนามากขึ้นรวมถึงโปรแกรมที่รองรับการเรียนรู้ โดยเฉพาะเครื่องคอมพิวเตอร์ที่สามารถไปพร้อมกับผู้คนได้ตลอดเวลาสามารถประมวลผลและแสดงผลข้อมูลได้รวดเร็ว ส่งผลให้ในปัจจุบันผู้คนที่ใช้อินเทอร์เน็ตสามารถดำเนินธุรกรรมต่างๆ มีความสะดวกรวดเร็วมากขึ้น เมื่อโลกมีความเชื่อมโยงกันมากขึ้น ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล โดยได้มีการผลักดันนโยบายการปรับเปลี่ยนประเทศให้ก้าวสู่ประเทศไทย 4.0 ที่เน้นขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกภาคส่วนด้วยนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ มีการปรับโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมของ

ประเทศให้ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล นอกจากนี้ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาได้มีบทบาทความสำคัญมากขึ้น ซึ่งได้มีระบุไว้ในหมวด 9 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 ตั้งแต่มาตรา 63 ถึงมาตรา 69 ที่ระบุให้มีการพัฒนาบุคลากรทั้งทางด้านผู้ผลิตและผู้ใช้เทคโนโลยีในการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถและทักษะ การผลิตและการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพ ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสำหรับการศึกษา เพื่อให้มีความรู้และทักษะที่เพียงพอต่อการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้งมีการติดตามตรวจสอบ และประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้เกิดการใช้ที่คุ้มค่าและเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) การศึกษามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ เทคโนโลยีที่เป็นแหล่งเรียนรู้จึงมีความสำคัญในการบริหารจัดการการศึกษาในยุคปัจจุบัน

การขับเคลื่อนการศึกษาในยุคนี้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 หมวด 9 มาตรา 63 ถึง 69 (2) ได้ระบุไว้เพื่อกำหนดบทบาทหน้าที่ของรัฐเกี่ยวกับการจัดการเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และความสำคัญของเทคโนโลยีเพื่อศึกษามาโดยตลอด นอกจากนี้ได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนากำลังคนสู่ยุคดิจิทัล เพื่อเพิ่มศักยภาพกำลังคนดิจิทัล ทักษะดิจิทัลเบื้องต้น โดยเริ่มจากการพัฒนาทักษะการคิดเชิงตรรกะ การเขียนโปรแกรม และการพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ การพัฒนาแพลตฟอร์มการเรียนรู้ดิจิทัล ตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 – 2580 และแผนปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา กำหนดให้มีการพัฒนาเด็กตั้งแต่ปฐมวัยให้มีสมรรถนะและคุณลักษณะที่ดีสมวัยทุกด้าน โดยใช้การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2562) การบริหารการศึกษาในยุคปัจจุบันจึงมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างมาก ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องอย่างยิ่งในการปรับเปลี่ยนบทบาทหน้าที่การบริหาร เพื่อให้การบริหารสถานศึกษาในรูปแบบใหม่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ได้กำหนดว่าปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการประสบความสำเร็จของการพัฒนาระบบงานราชการ 4.0 จะต้องประกอบไปด้วยปัจจัยอย่างน้อย 3 ประการ คือ 1. การสานพลังระหว่างรัฐและภาคส่วนอื่นๆ ในสังคม เป็นการยกระดับการทำงานจากการประสานงานกันหรือทำงานด้วยกัน ไปสู่การร่วมมือกันเป็นการบริหารกิจการบ้านเมืองในรูปแบบประชาธิปไตย 2. การสร้างนวัตกรรม เป็นการคิดค้นและหาวิธีการหรือศึกษาเรื่องใหม่ๆ เพื่อให้เกิดผลกระทบใหญ่ต่อการตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีคุณภาพ โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม และ 3. การปรับเข้าสู่ความเป็นดิจิทัลเป็นการผสมผสานการจัดเก็บและประมวลผลข้อมูล

ผ่านระบบคราวด์ อุปกรณ์สมาร์ทโฟน และเครื่องมือที่ใช้ในการทำงานร่วมกันเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ในทุกเวลาทุกสถานที่ทุกอุปกรณ์และทุกช่องทางได้อย่างปลอดภัยและประหยัด (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2562) ดังนั้นการบริหารสถานศึกษาผู้บริหารควรมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาช่วยบริหารรวมถึงการเรียนรู้ของผู้เรียน

ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบที่สุดต่อคุณภาพผู้เรียนและคุณภาพสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความเป็นผู้นำสูงจะสามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ในสถานศึกษาให้บรรเทาได้ โดยเฉพาะการขาดแคลนทรัพยากรต่างๆ ซึ่งสถานศึกษาขนาดเล็กที่ขาดทรัพยากรด้านต่างๆ หรือสถานศึกษาที่ประสบปัญหา ถ้าได้ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความเป็นผู้นำดิจิทัลมาบริหารสถานศึกษาก็จะสามารถพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพมากขึ้น จะสามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสถานศึกษาได้เป็นอย่างดี โดยผู้บริหารมีความเชี่ยวชาญด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เป็นผู้นำในการปฏิรูปการทำงานขององค์กร ซึ่งผู้บริหารต้องอาศัยการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลที่มีอยู่อย่างจำกัดให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลมากที่สุด จึงต้องส่งเสริมการพัฒนาทักษะและความสามารถของบุคลากรให้เป็นบุคลากรยุคดิจิทัล สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงานต่างๆ ดูแลสวัสดิภาพและความมั่นคงของบุคลากร รวมถึงสร้างขวัญและกำลังใจเพื่อให้บุคลากรทุ่มเทการพัฒนาตนเองเพื่อให้ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน เพื่อให้องค์กรสำเร็จตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ (ประเสริฐ บุญเรือง, 2563) ผู้บริหารร่วมกับคณะครู บุคลากรในโรงเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ร่วมกันวิเคราะห์วิเคราะห์ สภาพโรงเรียนในปัจจุบันเมื่อเปรียบเทียบกับโรงเรียนดิจิทัลในอนาคต แล้วนำมากำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายของโรงเรียนให้สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ชาติด้านการศึกษา การปรับโครงสร้างองค์กรและวิธีการบริหารที่เหมาะสมกับโรงเรียน ทั้งนี้เพื่อลดความซ้ำซ้อนในการทำงานและใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด บรรลุตามเป้าหมายและวิสัยทัศน์ของโรงเรียน

ผู้บริหารต้องใช้ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลเพื่อส่งเสริมให้ครูสามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ดาวรรุวรรณ ถวิลการ, 2564) กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีหน้าที่บริหารและการจัดการศึกษาในสถานศึกษาที่มีการดำเนินงานในหลายฝ่าย การพัฒนาการศึกษาในแต่ละยุคสมัยจะต้องเปลี่ยนแปลงโดยอาศัยการเรียนรู้จากฐานข้อมูล สื่อ แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายแสวงหาสิ่งใหม่ๆ เป็นนวัตกรรมที่นำมาสู่การพัฒนา การศึกษาของประเทศ ทำให้เล็งเห็นถึงความสำคัญของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลจะต้องมีการพัฒนาให้ สอดรับกับการเปลี่ยนผ่าน (Transform) ทางเทคโนโลยีซึ่งผู้นำดิจิทัลนั้นไม่เพียงแต่จะมีสมรรถนะ ทางเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อใช้ในการนำองค์กรเท่านั้นแต่จะต้องมีความตระหนักและเห็น ความสำคัญของการพัฒนาทางดิจิทัลโดยขับเคลื่อนองค์กรทั้งระบบ ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลให้สอดคล้องกับการปรับทิศทางการศึกษา มีวิสัยทัศน์

ที่ก้าวหน้า สามารถที่จะคาดการณ์ถึงสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ ประกอบการตัดสินใจและการวางแผนดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสื่อสารและประชาสัมพันธ์สถานศึกษาให้เป็นที่รู้จักผ่านสื่อสังคมออนไลน์ สามารถกระตุ้นหรือเป็นผู้นำด้านเทคโนโลยีมาใช้ในการสร้างสื่อวัตกรรมการศึกษาอย่างมีคุณภาพ สามารถปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมของสถานศึกษาให้เป็นวัฒนธรรมการเรียนรู้แบบดิจิทัล (รุจาภรณ์ ลักษณะดี, 2565)

จากสภาพปัญหาตามที่กล่าวมาข้างต้น การจัดการศึกษาตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ การเรียนรู้ที่เข้าถึงและมีคุณภาพสำหรับเด็กไทยทุกคนเป็นเป้าหมายสูงสุด ตามแนวคิด “การเรียนรู้ นำ การศึกษา โรงเรียนอาจหยุดได้แต่การเรียนรู้หยุดไม่ได้ ทั้งนี้เพื่อให้ ผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการศึกษาจะสามารถเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดเท่าที่สภาพแวดล้อมจะอำนวย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาประเด็นภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้เป็นข้อมูลหรือแนวทางในการพัฒนา ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลในการบริหารงานที่ดี เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง และการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้หน่วยงานสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 พัฒนาการศึกษาดำเนินการตามพันธกิจและเป้าประสงค์จะพัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นมืออาชีพ ส่งเสริมสนับสนุนการบริหารการศึกษา โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาส
2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาส
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส
4. เพื่อค้นคว้าตัวแปรภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารที่ใช้ในการพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส

วิธีดำเนินการวิจัย

บทความวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดระเบียบวิธีการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ 1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูในโรงเรียนขยายโอกาส จำนวน 398 คน จาก 22 โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูโรงเรียนขยายโอกาส จำนวน

196 คน ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) จากนั้นใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงโรงเรียน จำนวน 13 โรงเรียน

2. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ในการดำเนินการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 ได้ดำเนินการตามขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้ 1) ผู้วิจัยได้ขอหนังสือขอความอนุเคราะห์ จากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมโศกราชเพื่อติดต่อกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 และโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการรวบรวมข้อมูล 2) ผู้วิจัยได้นำหนังสือขอความอนุเคราะห์การเก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมแนบแบบสอบถาม ภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 ถึงกลุ่มโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยในหนังสือขอความอนุเคราะห์การดำเนินการวิจัย โดยใช้เครื่องมือระบบ Online ผ่าน Google ฟอรัม แปลงเป็น QR Code แนบหนังสือขอความอนุเคราะห์จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 3) เมื่อผู้วิจัยส่งแบบสอบถาม และหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ไปยังโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างการวิจัย ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปวิเคราะห์ข้อมูลนำคำตอบแบบสอบถาม Online ที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ตามสถิติที่กำหนด โดยกลุ่มตัวอย่างที่ได้ตอบแบบสอบถาม หากไม่ได้รับแบบสอบถามให้ ติดตามแบบสอบถามให้ครบ 100 % หรือไม่น้อยกว่า 80 % 4) ประสานงานส่วนตัวไปยังโรงเรียนต่างๆ เพื่อติดตามขอรับแบบสอบถามคืน วิเคราะห์ แบบสอบถามตามสถิติที่กำหนด

3. การวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนจากกลุ่มตัวอย่างครบ ตามที่ผู้วิจัยกำหนดแล้วโดยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยดังนี้

3.1 ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามทุกชุด ที่ได้เก็บรวบรวมมาจากกลุ่มตัวอย่าง หลังจากนั้นนำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคล ประกอบไปด้วย เพศ ตำแหน่ง วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในตำแหน่ง โดยวิเคราะห์คำนวณหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยมีเกณฑ์ประเมินค่าวัดภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลมีการแบ่งเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยมีเกณฑ์ประเมินค่าวัดประสิทธิผลของสถานศึกษา มีการแบ่งเป็น 5 ระดับ

3.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient, r) โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ดังนี้ 1) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เป็น 0 หมายถึง ตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน 2) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) อยู่ระหว่าง -1 และ +1 หมายถึง ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กัน โดยที่ทิศทางของความสัมพันธ์พิจารณาจากเครื่องหมายของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้ คือ ถ้าเป็นไปทางบวก แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในลักษณะคล้ายตามกัน แต่ถ้าเป็นในทิศทางลบ แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทางตรงข้ามหรือผกผัน

3.3 การวิเคราะห์ภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้น โดยการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและครอบคลุมเนื้อหาของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาส จากนั้นนำเครื่องมือที่ได้ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของข้อคำถามแล้วหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (IOC) โดยเลือกที่มีค่าความตรงด้านเนื้อหาระหว่าง 0.50 ถึง 1.00 แสดงว่าเครื่องมือที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยได้ โดยผู้วิจัยดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย เลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายแบบเพียร์สัน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ และสร้างสมการพยากรณ์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีโดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณด้วยวิธีแบบเลือกเข้าตัวแปรทั้งหมด สรุปผลและเขียนรายงานฉบับสมบูรณ์

5. สถิติที่ใช้ ได้แก่ 1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ 1.1 การหาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา 1.2 หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา 2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 2.1 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต 2.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายแบบเพียร์ 2.4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ 2.5 สร้างสมการพยากรณ์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีโดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัย

1. วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า ระดับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1 อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลรองลงมา คือ ด้านการสื่อสารดิจิทัล และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาส

ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล	4.33	0.46	มาก
ด้านการสื่อสารดิจิทัล	4.34	0.37	มาก
ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	4.31	0.38	มาก
ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล	4.39	0.46	มาก

2. วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า ระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด 6 ด้าน และระดับมาก 11 ด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส

ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้	4.63	0.38	มากที่สุด
ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา	4.54	0.41	มากที่สุด
ด้านการแนะแนว	4.49	0.41	มากที่สุด
ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา	4.51	0.37	มากที่สุด
ด้านการคัดเลือกหนังสือแบบเรียนเพื่อใช้ในการสถานศึกษา	4.60	0.35	มากที่สุด

ด้านการวางแผนงานด้านวิชาการ	4.49	0.35	มากที่สุด
ด้านการพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น	4.49	0.29	มาก
ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา	4.52	0.48	มาก
ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้	4.41	0.52	มาก
ด้านการนิเทศการศึกษา	4.40	0.52	มาก
ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา	4.48	0.51	มาก
ด้านการจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา	4.45	0.48	มาก
ด้านการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน	4.64	0.41	มาก
ด้านการส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ	4.45	0.37	มาก
ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น	4.43	0.37	มาก
ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา	4.45	0.32	มาก
ด้านการพัฒนาและใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	4.33	0.44	มาก

3. วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กันในทิศทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .638 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการพัฒนาและใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .884 รองลงมาคือ คือ ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ด้านการพัฒนาและใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .825 และภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กันต่ำที่สุดคือ ด้านการสื่อสารดิจิทัล มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .122

4. วัตถุประสงค์ข้อที่ 4 พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่ใช้ในการพยากรณ์ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส ดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ถดถอยแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis) โดยใช้ตัวแปรทุกตัวร่วมกันพยากรณ์ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4 ด้าน สามารถอธิบายการแปรผันประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ได้ร้อยละ 72.8 ($R^2 = .728$) ค่าความคลาดเคลื่อนที่จะเกิดจากการพยากรณ์เท่ากับ .227 มีค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณ เท่ากับ .530 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารประกอบด้วย ด้านการสื่อสารดิจิทัล ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล และด้านการเป็นมืออาชีพ สามารถร่วมกันทำนายประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เมื่อนำตัวแปรทั้งหมดไปสร้างสมการพยากรณ์ สามารถสร้างสมการพยากรณ์ ในรูปของคะแนนดิบคือ $\hat{Y} = 2.495 + .376 (X_3) + .362 (X_4) - .102 (X_1) - .186 (X_2)$ และสร้างสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ $\hat{Z}_y = .529(X_3) + .492(X_4) - .144 (X_1) - .214(X_2)$

4.2 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) โดยใช้ตัวแปรทุกตัวร่วมกันพยากรณ์ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารจำนวน 2 ด้าน สามารถอธิบายการแปรผันประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ได้ร้อยละ 55.0 ($R^2 = .550$) ค่าความคลาดเคลื่อนที่จะเกิดจากการพยากรณ์เท่ากับ .232 มีค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณ เท่ากับ .707 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาประกอบด้วย ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล และด้านการเป็นมืออาชีพ สามารถร่วมกันทำนายประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เมื่อนำตัวแปรทั้งหมดไปสร้างสมการพยากรณ์ สามารถสร้างสมการพยากรณ์ ในรูปของคะแนนดิบ คือ $\hat{Y} = 2.117 + .295(X_3) + .247(X_4)$ และสร้างสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ $\hat{Z}_y = .415(X_3) + .335(X_4)$

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่าภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการและการส่งเสริมการเรียนรู้การสอนในสถานศึกษาได้ดีในทั้งนี้อาจเป็นเพราะนโยบายการศึกษาจากกระทรวงศึกษาธิการ และมาตรฐานการศึกษาได้ส่งเสริมให้สถานศึกษานำ

เทคโนโลยีดิจิทัล มาใช้ในการเพิ่มคุณภาพการบริหารซึ่งนำไปสู่การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการประชาสัมพันธ์หรือใช้ข้อมูลสารสนเทศต่างๆ อีกทั้งผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีวิสัยทัศน์และความเป็นพลเมืองดิจิทัลในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการองค์การให้เป็นปกติจนเกิดเป็นวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัลเพื่อสร้างความร่วมมือกับครู ผู้ปกครอง ชุมชน และสอดคล้องกับงานวิจัยของเมธิตา วงษ์คลองเชื่อน ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย พบว่า ในภาพรวมของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ดังนั้นจะเห็นได้ว่าภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษานั้น ผู้นำนั้นต้องสามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการบริหารและพัฒนาสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นการกำหนดวิสัยทัศน์ การตัดสินใจบนพื้นฐานของข้อมูล การส่งเสริมวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล และการสร้างนวัตกรรมเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ผู้นำดิจิทัลต้องมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อเสริมสร้างการสื่อสาร การบริหารงาน และการพัฒนาบุคลากรให้สามารถปรับตัวและเติบโตในยุคดิจิทัล พร้อมทั้งสร้างความร่วมมือกับเครือข่ายภายในและภายนอกองค์กรเพื่อให้สถานศึกษามีความก้าวหน้าและสามารถแข่งขันได้ในบริบทของการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเมื่อพิจารณารายด้านจะเห็นว่าด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ผู้บริหารจะเป็นผู้กำหนดแนวทางให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมนำไปสู่การพัฒนาในทุกด้าน และด้านการปฏิบัติอย่างมืออาชีพ ผู้บริหารให้ความสำคัญในการส่งเสริมบุคลากรและนักเรียนให้มีความเป็นมืออาชีพในการใช้เทคโนโลยี มีความคล่องแคล่ว เข้าใจถึงผลกระทบในการใช้เทคโนโลยี สามารถเข้าถึงและสร้างเทคโนโลยีที่หลากหลาย (เมธิตา วงษ์คลองเชื่อน, 2565)

2. ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่าประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการบริหารจัดการด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในระดับที่ดีและมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของจรัส รักษอารยะธรรม ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายุทธยาณี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (จรัส รักษอารยะธรรม, 2563) และสอดคล้องกับงานวิจัยของศุภกร ไวยะวัน ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร ผลการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เพื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 3 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อ ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ

โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ มีการวางแผนงานวิชาการ โดยกำหนดวัตถุประสงค์ และวิธีการหรือแนวปฏิบัติของงานวิชาการให้ บรรลุเป้าหมาย จัดทำระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานวิชาการ พัฒนาคุณภาพของการศึกษา เพื่อ พัฒนาการเรียนการสอนในทุกๆ ด้านให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ตาม จุดมุ่งหมายของการศึกษาที่กำหนดไว้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ พัฒนาและ ส่งเสริมทางด้านวิชาการเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อ การเรียนรู้ดำเนินการแนะแนวที่เกี่ยวข้องกับด้านการศึกษาต่อการอาชีพ สังคมและส่วนตัว อย่างเป็น ระบบและมีคุณภาพมีการดำเนินการด้านการวัดผล ประเมินผลการเรียนและงานทะเบียน นักเรียน ลุล่วงไปได้ด้วยดี เมื่อพิจารณาด้านที่สอดคล้องกัน ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด ผู้บริหารจึงให้ความสำคัญในการส่งเสริมให้ ผู้เรียนได้พัฒนาตนเอง โดยมีบุคลากรเป็นผู้ลงมือปฏิบัติในการวางแผนพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การ ปรับเปลี่ยนวิธีการสอน เลือกใช้สื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสม ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย และการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับสภาพจริง (ศุภกร ไวยะวัน, 2566)

3. ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส มีความสัมพันธ์กันในทิศทางบวกใน ระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ($r = .638$) สอดคล้องกับ สมมติฐานการวิจัย “ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกกับ ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 ” ทั้งนี้อาจเป็นเพราะภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษา เป็นแนวทางสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กรการศึกษาให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ นำ เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาและขับเคลื่อนสถานศึกษาให้สอดคล้องกับยุคดิจิทัล ผู้นำที่มีความสามารถด้านดิจิทัลไม่เพียงแค่ใช้เทคโนโลยีเพื่อการบริหารจัดการเท่านั้น แต่ยังต้อง ส่งเสริมให้บุคลากรและนักเรียนสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของจตุพร ทองจิตร ได้ศึกษาวิจัยเรื่องภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารงาน วิชาการสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ทุกด้าน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 (จตุพร ทองจิตร, 2567) และสอดคล้องกับงานวิจัยของพิมพ์ฉิลา อำนาง ได้ศึกษาวิจัยเรื่องภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการ บริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ พบว่า มี ความสัมพันธ์กันทางบวก อยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตาม

สมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.559 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ ส่วนด้านอื่นๆ ความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัจจุบันมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการประยุกต์กับการทำงานในทุกด้านมากขึ้น ทำให้ผู้บริหารเล็งเห็นถึงความสำคัญของการใช้ประโยชน์ จากเทคโนโลยีดิจิทัล ส่งเสริมให้ครู และบุคลากรทางการศึกษานำเทคโนโลยีดิจิทัล มาใช้ประโยชน์ อำนวยความสะดวกในการทำงาน ผู้บริหารสถานศึกษามีวิสัยทัศน์ ทำให้ครู และบุคลากร เกิดความอยากเรียนรู้และพัฒนาตนเองเพื่อความก้าวหน้าในวิชาชีพ อยู่ตลอดเวลา จึงเป็นส่วนที่สนับสนุนให้เกิดประสิทธิผลของโรงเรียน (พิมพ์ลา อำนาจ, 2566)

4. ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 4 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่นำมาวิเคราะห์ จำนวน 4 ด้าน พบว่า 2 ด้านที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส โดยรวมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 เมื่อนำปัจจัยดังกล่าวซึ่งเป็นตัวพยากรณ์ไปสร้างสมการพยากรณ์ ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่าภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาใน ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล และด้านการเป็นมืออาชีพ นั้นส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้ยึดขอบข่ายภาระงานการบริหารงานวิชาการทั้ง 17 ด้านตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดเป็นประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ดังนั้นผู้บริหารต้องเข้าใจถึงบริบทของโรงเรียน เข้าใจครูผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งร่วมกันกำหนดเป้าหมายเพื่อให้เกิดความชัดเจนในเป้าหมายของการบริหารโรงเรียน ตลอดจนควรคำนึงถึงประสิทธิผลและประสิทธิภาพ ทั้งนี้ผู้บริหารสถานศึกษาผู้บริหารสถานศึกษาที่มีภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลต้องสามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการกำหนดทิศทางขององค์กร เพื่อพัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับยุคดิจิทัล ต้องมีความสามารถในการมองเห็นอนาคตของสถานศึกษาในบริบทของเทคโนโลยี และเข้าใจว่าผลลัพธ์ที่ดีที่สุดขององค์กรคือการสร้างระบบการศึกษาที่สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารต้องแสดงออกถึงความสามารถในการสื่อสารให้ครู บุคลากร และผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าใจถึงแนวทางและเป้าหมายของการพัฒนาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล โดยใช้กลยุทธ์ในการจูงใจและกระตุ้นให้บุคลากรเกิดความเข้าใจ เชื่อมั่น และยอมรับแนวทางดังกล่าว เพื่อให้สามารถนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้นำต้องสามารถเชื่อมโยงแนวคิดด้านดิจิทัลไปสู่การกำหนดนโยบาย เป้าหมาย แผนงาน และโครงการของสถานศึกษา รวมถึงส่งเสริมให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามวิสัยทัศน์เชิงดิจิทัล นอกจากนี้ ผู้บริหารต้องมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ๆ อย่างต่อเนื่อง มุ่งมั่นและมีความพยายามในการพัฒนาสถานศึกษาสู่ระบบดิจิทัล รวมถึงกระตุ้นให้บุคลากรมีความคิดสร้างสรรค์ และนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนองค์กรสู่อนาคต

ที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเมธิตา วงษ์คลองเนียน ที่พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการประกันคุณภาพภายใน ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 มี 3 องค์ประกอบ คือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ ด้านการปฏิบัติอย่างมืออาชีพ และด้านทักษะเทคโนโลยี โดยภาวะผู้นำภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ทั้ง 3 ตัวร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการประกันคุณภาพภายใน ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย คิดเป็นร้อยละ 60.80 (เมธิตา วงษ์คลองเนียน, 2565)

องค์ความรู้ใหม่

ผู้วิจัยนำเสนอองค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส

จากภาพอธิบายได้ว่า ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล ที่ครอบคลุมทั้ง 4 ด้านคือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ด้านการเป็นมืออาชีพ ด้านการสื่อสารดิจิทัล ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล เป็นปัจจัยสำคัญที่จะขับเคลื่อนให้เกิด ประสิทธิภาพในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส ซึ่งหมายถึงการที่ผู้บริหารสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อบริหารจัดการงานวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

บทสรุป

งานวิจัยนี้ศึกษาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส พบว่าทั้งสองด้านโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสะท้อนถึงความสามารถในการใช้เทคโนโลยีบริหารจัดการและส่งเสริมการเรียนรู้การสอน ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายการศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะด้านการสร้างวัฒนธรรมการ

เรียนรู้และวิสัยทัศน์ดิจิทัล ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการก็อยู่ในระดับดีเช่นกัน โดยมีด้านหลักสูตรและการพัฒนากระบวนการเรียนรู้เป็นจุดเด่น ผลการวิจัยยังชี้ว่าภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ และที่สำคัญ 2 ด้านของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล ได้แก่ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล และ ด้านการปฏิบัติอย่างมืออาชีพสามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการได้ แสดงให้เห็นว่าการมุ่งเน้นพัฒนาภาวะผู้นำในด้านเหล่านี้จะช่วยยกระดับคุณภาพการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ผู้บริหารสถานศึกษานำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการบริหารและพัฒนาสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นการกำหนดวิสัยทัศน์ การตัดสินใจบนพื้นฐานของข้อมูล การส่งเสริมวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล และการสร้างนวัตกรรมเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา เสริมสร้างการสื่อสาร และการบริหารงาน
2. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้บุคลากรมีการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลที่มีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา เพื่อนำมาพัฒนาการจัดการเรียนการสอน และพัฒนาการทำงานร่วมกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษา เรื่อง ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล และด้านการเป็นมืออาชีพ ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 เนื่องจากส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสในระดับสูงที่สุด
2. ควรศึกษา เรื่อง แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำที่สุด
3. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560-2574)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- จตุพร ทองจิตร. (2567). “ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2”.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2562). ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการประสบความสำเร็จของการพัฒนาระบบงานราชการ 4.0. <https://www.opdc.go.th>

